СРБСКЕ НАРОДНЕ НОВИНЕ

Новине наше излазе сваке седмице двапут а С. Нар. Лист по еданпут.

ГОД. IX.

Пренумерирати се може на свак. ц. к. Пошти с полгод. ценом 5 фор среб.

ЧИСЛ. 90. ПЕШТА, Четвертак 14. Ноемврія. 1846.

УНГАРІЯ.

Нѣг. ц. и кр. ап. Величество благоизволило є єдну изванредну кассу установити, коя ће у поузданим индустріялним предпріятіяма участвовати. Касса ова состоя ће се из десет мил. фор. ср. Слѣдством тога све су акціє, дакле и унгарске, скочиле.

Пешта. — Овогодишнѣ теченіє у молерской академіи г. Марастона већ є започето, но зато се ученици іошт примаю. — Високосл. кр. мѣстоз. совѣт издао є на Пештански магистрат заповест, по коіой овай количество брашна, коє се за предстаећу зиму код овдашньи воденичара, и пекара преправлѣно налази, пописати, и извѣстіє о том, да ли, ово потреби одговара, високосл. кр, мѣстоз. совѣту поднети има. — Мађарска академія започела є држати своя засѣданія. У єдном од ових, 9-тог тек. мес. држаном, найважніє є било оно извѣстіє, по коєм є велика мађарска грамматика овог дружства већ готова. — Нов. 24-тог диссерирао є при овдашнѣм свеучилишту као доктор медицине г. Любомир Радивоєвић, родом из Срема из Каменице. Присутствовавши овом академическом торжеству уверилисмо се о основаном знаню и пространим вѣжествама младог овог Србина, о коєм се надамо, да ће несамо лепой своіой науки, него и Србству живити. — По заключенію последнѣ конгрегаціє цена говеђине є са 15. кр. на 16. кр. фунта подигнута.

Главна скупштина Пештанске вармеђе. — На започетой 17-тог Нов. главной скупштини ове вармеђе при многочисленно совокуплѣним С.С. и Р.Р. прочитан буде пре свега протоколл мале скупштине. После овога втори поджупан замоліо є сл. станове за вниманіє у смотренію важног єдног предмета, а овай є рђава садашня година. По нѣговом изложенію обстоятелство ово у толико већу бригу причинява, што є и ланьска година тако рђава била, да є сл. вармеђа мѣстозаст. совѣт за помоћ молити морала. Садашня година пак такова є, да ће еду сиромаси люди целу овогодишню рану за неколико месеци потрошити. Словослов као найсходніє средство, коим би се оваковой нужди помоћи могло, предлаже рад, и жели, да се они 30.000 фор, с коима є явни посао одкуплѣн, на правленѣ путова обрати. Знаюћи пак словослов, да ово ніє довольно, предложио є іошт, да се 50.000 фор. међу самим племићима на помоћ сиротинѣ покупи. Ово предложеніє єдинодушно примлѣно буде. — После овога предмета на ред доће дѣло сбог фалични менба обтуженог К. У овом предмету опет є єдан декрет од високосл. канцелларіє стигао, у коєг смислу би се у речи стоећи К. из затвора пустити имао; но сл. Ст. заключили су іошт єдаред горе писати и доводе изложити, по коима и пређашньи подобан декрет примлѣн ніє. — Другог дана є предузет вопрос уведенѣ у унгарію Аустриске митнице код Бечко-Брукског гвоз. пута, заедно пак и поведеніє у овой прилици Мошоньске вармеђе и високосл. мѣстоз. совѣта и канцелаларіє. У овом предмету примлѣно буде предложеніє првог поджупана, т. є. 1-во Пештанска вармеђа као свой собствени прима поступак, по коєм є Мошоньска вармеђа митничке Аустриске чиновнике дѣйствително избацила, за такови Мош. вармеђи благодари, и моли и, да и у будуће подобним начином у смотренію самосталности Унгарске државе обозрителна буде, 2-ро Поступак два горе наведена висока надлежателства за тегобу признає, 3-ће позиваю се и проче пограничне вармеђе, у коима Унгарске митнице суштествую, да тамошня обстоятелства приобште. — Предмет совѣтованя трећег дана био є вопрос о дувану у Унгаріи. У овом предмету први є говоріо втори поджупан. Он оно дѣло правителства, коим ово у Унгаріи продавнице дувана и цигара уводи сматра за почетак монополіюма са дуваном. Жели дакле словослов, да Пештанска варм. високосл. мѣстозаст. совѣту пише, и бригу свою изложи сврху тога, што се оваковим дѣлом правителства ова струка радиности у свом постанку уничтожава, и да станови овога, а овай опет правителство умолу, да се ове трговине мане, коє предложеніє примлѣно буде.

ХОРВАТСКА и СЛАВОНІЯ.

Школска комиссія код С. Берчка у Божяковини. — (Заключеніє.) — Кад є г. предсѣдатель опредѣленіє изаслане комиссіє изложио, запита заступнике разни спаилука, шта кои на предложену цѣл даровати жели? На ово заступник Божяковине од стране високор. г. грофа И. Н. Д. за ново подигнути се имућу школу 10.000. цигаля обећа; на чему є г. грофу у име народа благодарено. Затим проговори совокуплѣном народу, изложи му у кратко заповест кралѣву, и благодат одтуд произтичућу, и упита га, како бреме подизаня и издржаваня школе између себе поделити жели? єдан єдини глас познатог єдног піанице чуо се против школе, други су били сви за ню, єдино жалећи, што им є у том послу слабо тко у помо-

ћи, особито ове године, кад іи толико зло постиже, да им є сву лѣтину лед потукао. То нека узму на ум она господа, коя веле, да се са простим нашим народом ништа добро произвести неда, нека буде увѣрена, да овде никакве претнѣ нису потребне биле, єдино предварително у цркви наставленіє довольно бяше народ на то приволети, да пред сл. комиссіом на уведеніє школе драговольно пристане, а што є у смотренію жертва сожаленіє своє изложіо, мислим, да ће му се то лако опростити, кад помислимо, колико потреба у држави има, коє све он сам намирити мора, а колико є мало іошт за нѣга извора, из кои ће нову снагу црпити, особито донде, док се ніедно надлежателство за уређенѣ и сходно надзираніє нѣговог домостроителства побринуло небуде. — Како се народ приволе, одма буде писмени уговор сочинѣн. Тако дакле имат ћемо са пролећем и ми тако дуго очекивану школу, у коіой ће се положити темель среће будућности за овдашнѣг селяка. — У осталом и у том срећни бисмо, што се од членова комиссіє ниедан против опредѣленія изасланя овог нарочито изясніо ніє, каошто се то недавно у сосѣдной єдной вармеђи догодило, гди є поглавити єдан член комиссіє против уведенія школе у окружію нѣговом торжественно протестирао, служећи се овим доводом: „да є селяка найболѣ у првобитной нѣговой глупости оставити, єр што више учи, сотим већи л...в бива“. Кад би ми овим путем и далѣ аргументирали, незнам колико би се то овом господину и сваком, кои є толико школског пра прогутао, допало. — Комиссія дакле рѣшила є овде подпуно свой задатак; — да Бог да, да іой то свугди за руком пође. Нуждно и потребно є, да дѣло, коє се на ползу отечества и на усређенѣ єзгре народа клони, пре или после на видило изиђе; явност бо є оно судилиште, гди дух времена суди.

Н. Х.

(Хорв. Сл. Дал. Нов.)

Из Пожеге. — Ови дана є стигла овамо из Загреба од врховног управителства школа наредба, по коіой се дозволява свима из друге елементарне школе у прву грамматикалну прећи; тим є дакле нашой тегоби у нечем поможено.

(Хорв. Сл. Дал. Нов.)

АУСТРІЯ.

Беч. — Велика княгиня руссиска Марія Михайловна, већ од дужег времена од беле джигерице овде болуюћа, преставила се 19-тог Нов. по рим. на велику жалост нѣни високи родителя Великог княза Михаила, и велике княгинѣ Єлене. Она є 9-тог Марта 1825-те год. рођена. Уземни останци упокоєне велике княгинѣ 21-вог Нов. са највећим торжеством положени су привремено у руссиску капеллу, а после ће у грчком гроблю сахранѣни бити. Жительи овдашньи топло соучастіє показую у овом удару судбе, коя є царску руссиску владаюћу породицу постигла.

БОСНА и ХЕРЦЕГОВИНА.

Из Босне, 12-тог Нов. — Буна, коя се у Босни под управителством Бихачког кадіє Мехмед-Бега Рустанбеговића дигла, произтичућа, каошто се каже, из незадовольства са реформама и с ньима скопчаним редом, доваляла се ево близу нас; єр є била намѣра и надежда немирника о своити найпре Банялуку и тамошню тврдиню, и зато се на тай конец већ од две неделѣ дана с войском до 7—8000. момака броєћом у Козарац опремише, а предкѣ своє страже у Иваньску поставише. Но надежда ньіова, да ће се Банялучани буни присоюзити, и ньима град и тврдиню предати, била є суєтна. Већа част Банялучана приста уз свог Муселима Али-Бега Джинића, кои, вѣран законитой власти, заключи град бранити и ополчити се против далѣг напредованя бунтовника. То є ове зауставило, те ништа озбильно предузели нису, а међутим у Банялуку коє од везира, коє из оближньи нахія помоћ и глас стиже, да се є везир сам с войском Банялуки кренуо. Прекюче добивене вѣсти являю, да є везир у неделю, 8-мог овог месеца, у Ситницу стигао, и сутрадан рано Аджи-Бега Стойчевића са єдно 1000. момака у Банялуку напред опреміо. Кад ово оддѣленіє до Кадине водице дође, ту му єдна чета бунтовника предню стражу нападне и зароби. Сад се заметне сѣча, на кою іошт за времена везир с главном войском приспе, те тако после 5 — 6. сати траюће борбе бунтовници сасвим преобладани и на све стране разтерани буду. Говори се, да су им воће, оба Беширевића и Кулиновић, іошт у почетку битке почели измицати. Куд се Рустанбеговић сада кренуо, то се известно незна, но вальда ће у Мостар, пређашнѣ своє прибѣжиште. Обширніє ово описивати ніє могуће, єр има множина вѣсти, а понайвише єдна другу побія, и тако є тежко истинито од измишлѣног разликовати. Но главно содржаніє овога извѣстія, да су т. є. бунтовници побієни, истинитоє.

(Хорв. Сл. Дал. Нов.)

(Са Унне.) — Мехмедбег Рустанбеговић, кадіа Бихачки, окупивши собом сву покрайну од врх Босне до Бербира у Носавини, са своим єдномисленим бунтовником дође до Банялуке, овде близу Банялуке изађе им Везир са нѣму наклоним Турцима на сусрет, удари на бунтовнике 31-тог п. н. Окт. о. г., и све разтера, Рустанбеговић и нѣгова чета побѣгну, а многи и невидивши везира нити нѣгове войске, чим су чули, да везир иде, Рустанбеговића оставе, и кућама се разбѣгну, страх их є обузео, пак ће сад од куће к везиру, да му свою вѣрност докажу; али куда и на кога Турци пошли, тежко сиротой раи, све очисте где дођу као гусенице, они неносе собом ране, него гди дођу, онде до голій костію оглођу, тако, да у они сели, гди су долазили, и куд су пролазили, ни мрве леба или шта другог за єло нема, све є то прошло, и овци и кокоши, сир и масло, єчам и зоб тако, да сиротой раи ништа за зимницу неостає, него упри очи на небо, пак трпи.*)

ЦРНА ГОРА.

Непристойни гласови просули су се о Црной Гори, како по немачким вообште новинама, тако и по србскима. Што немачке новине недостаточна или право рећи, неистина извѣстія саобштававaю, ніє им се ни чудити, него да сожалимо: „сиромаси не знаду — Боже! опрости им и научи іій истину познати.“ Али зашто србске новине таково што

*) Найсрдечніє умолявамо врстнога гдна дописника, нека и у будуће неотрече дописе своє како из Босне и Ерцеговине, тако и из своє околине; ми ћемо пошту за писма нѣгова радо плаћати, осим тога пак у име колике толике признателности и Новине му наше безплатно шиляти.

Учредн.

непристойно сообштаваю?*) Зар Србима ніє позната независимост Црногорска? Одкуд є та мртва идеа свой корен повукла, да ће Владика у Цариград? Бог с нама и анђели! овде су праведне оне речи цара Давида: „Очи имут и не узрят, уши имут и не услишат.“ Кажите ми, кад су іошт владике поради икакви послова у Цариград ишли? Ил држите да є владика црногорски васал турски? Немойте, мила браћо, барем ви тако што оклеветнога Србству пред очи ставляти! — Народ, кои є свою свободу крвлю обливену сачувао, кои є данас за примѣр самосталности и херойчески подвига целоме Србству, уважавати треба пред свѣтом, а не, дати се другим поводити. Што се пак тиче Брђана, а не Црногораца, да иду Осман Паши Скадарскоме, и то, као да се предаю нѣговоме подданству; на то само кад би имао времена, достаточно би одговоріо; но опет поред свега недостатка времена нешто ћу напоменути: Стидна политика турског васала Осман-Паше, кои несме отважити се са образом явно сплетке желаєме чинити, него планира подкупима, — далеко си гаће уніо — поврати се іошт дома. — — Догађа се, да неки сиромаси, кои немаю ни куће ни баштине, пођу да штогод измаме у оног; пак куд опет? под скут свога владѣтеля? Што чине пак далѣ са оним даровима? Збияю шалу с ньима колико могу више. Ма Турци немогу ништа таково од Владике да излажу, а долазили су из договора, цела Подгорица, да се предаду владики; но владика ій добро познає, пак ій ніє хтѣо ни примити. — Лѣтос є єдан сиромах био отишао у Скадар и Паша га обдаріо: Елек златом везен, џамадан, силав, вес, цревлѣ, пак што є с ньим учинѣно? Владика, по своме великодушію, нехотећи сиромаха никаквом казнію обтеретити, кои є управ смртну казн заслужио; него заповѣди на сред поля ватру наложити, и свете дарове Паше Скадарскога да сажеђи. Црногорци, као да су перянице получили, скупе се напоменути жертвеник, и веселим гла ом повичу: „Бог да прости!“ Паша Скадарски спремао се и ове године у Септемвру да удари са 12.000 войске на Црногорце; но пустіи страх, бои се црног дана, пак се узтеже од ратованя. — Што се пак тиче владикина путованя, то неможе Которски извѣститель знати, и и ако лажна измишлѣнія разтура по разним новинама. Он, за такове ствари, све да су истините, што нису, не би ни до Котора пошенуо, а камо ли у Беч; него би пре потрудіо се до границе поћи, и неуређено у ред поставити, као што є и досад чиніо. Я би рад нашега извѣстителя повести до Жабляка, Спужа, Колашина, Никшића и проч., пак да осмотрава поступке Црногорске са Турцима, би им се често с пута укланяо, а не би мисліо о ньіовой предаи. Опет, само да би наш извѣститель имао срећу присутствовати, кад се Турци, крвави гаћа на врат на нос натраг повраћаю, не би му се похтевало ни за кою годину ни споменути што за Црногорце, а іошт манѣ о ньіовой любави са Турцима.

*) Томе ништа друго ніє узрок него недовольно и неохотно саучастіє оне списателствуюће господе и браће, кои по тамошньим предѣлима србскима живе, и све, што по Црной Гори, Босни и Ерцеговини бива, виде и чую, па опет неявляю, док туђин, ил незналица лягу какву у народу ненанесе, па онда се жесте и куда ће, него на учредничество негодованіє изливаю, као да учредник свуда бити може, или да се тако у издаваню народни листова подпомаже, да свуда плаћене и поуздане своє дописнике имати може. Учредн.

КРАКОВІЯ. — Беч, 15-тог Нов. — Република Краковска дакле суштествовати престає. Сутрашньи дан є на то опредѣлен, да она са државом аустриском дѣйствително союжена буде, чега ради є граф Дайм, варошки капетан Прага у Краковію одпутовао. Галиція ће у восточну и западню подѣлена бити, и поглавиту варош ове последнѣ Краковія ће сочинявати. Аустрія є, као што се говори, дуго оклевала будућност Краковіє на себе узети, но одсудним изясненіем Руссіє на то є приведена. Руссія є сирѣч, позиваюћи се на прећашнѣ уговоре, по коима є и далѣ суштествованѣ републике само од поведенія ове зависило, искала, да єдна од три покровителствуюће силе Краковію са своіом државом спои, и Аустрія, коя є по смислу трактата то учинити имала, рекла є на последку: ти или я. Умножаванѣ државе аустриске у садашньим обстоятелствама неможе се баш за пожелателно држати, развѣ ако Аустрія Краковію на укрепленіє своє восточне границе неупотреби.

ШПАНІЯ. — Правителство є вѣсти добило, да енглезски бродови, са оружіем и прочим ратним потребама натоварени, у Шпанію путую; за сад се пак іошт незна, гди ћеду ови стати, и за кога є товар опредѣлен. Ова є вѣст велико впечатлѣніє проузроковала, будући се одтуд заключує, да Енглезска немире, кои би се можебити у Шпаніи появили, покровителствовати намѣрава. — По гласу други вѣсти кральица є већ трудна.

ПОРТУГАЛЛІЯ. — Све досадашнѣ вѣсти, коє су министеріялне новине о побѣдама правителственог воинства донеле, нису потврдиле. Одсудно іошт ништа учинѣно ніє. Граф дас Антас на кральицу є єдно писмо управио, у ком иште, да она променом правителства жалби землѣ конац учини. Правителство є на ово сотим одговорило, што є на ново многе високе чиновнике званія лишило.

ВЕЛ. БРИТАННІЯ. — Отношенія Енглезске Французской іошт су непрестанно тавна и мрачна, и мисли се, да Французска на исканѣ Енглезске, по ком би се Монпанзіє свію права за себе и своє потомство на круну шпанску отрећи имао, престати неће. Последня нота Лорда Палмерстона, кою є он у овой ствари Французской послао, врло є обширна била. Лудвик Филип є у последнѣ време сам своєручно кральици Викторіи писао, тужио се, да су му вѣсти о нѣном негодованію многу брижну ноћ проузроковале.

ТУРСКА. — Лорд Палмерстон, министер Енглезски, управио є на порту єдну ноту, у коіой иште, ди се робство у Турской укине. Нота є ова вешто сочинѣна, али се ньоме осећаня Турака неразумно врећаю. Цело є турско домостроителство на оном основано, што ми робством називамо. Султана мати има робкиню, а Султану є законом забранѣно другог кога, осим робкиню, узети. Има примера, да су у Турской робови найвишим државним чиновницима постали. Ибраим-паша, управитель Дарданелла, био є роб, исто тако и садашньи паша Варне. Хозрев-паша, велики сераскир, био є роб Хуссеин-паше, Халил-паша, зет Султанов, био є роб Хозрева; у таковим обстоятелствама нота Палмерстонова велико є впечатлѣніє, несамо у Дивану, него и код Султана учинила, и здраво є и найравнодушніег муссулмана против Енглезске раздражила. — Колера се на све

стране разпростире. Она се већ и у Дамаску и у Алепу появила. Каравана една, коя е у Мекку путовала, готово е сасвим уничтожена.

ФРАНЦУЗСКА.— Новембра 9-тог променута е ратификація између Руссіе и Французске заключеног трговачког и морепловног уговора. Французски посланик у Петрограду, барон от Барант, добіо е овом приликом велики крст. Св. Александра Невског ордена, а руссиски дѣловодитель, г. от Кисселеф, велики крст ордена почестне легіе. Правителство е за сиротиню Паризску 300.000 фр. опредѣлило, кои се новци на то употребити имаю, да се сиротиньи лебац по садашню цену, макар да би ова међутим и на више скочила, дає.

Париз, 14-тог Нов. — По едном писму из Генуе од 4-тог Нов. Дон Карлос намѣрава ову варош оставити, и у Венецію се преселити. Нѣгова два сина, досад у Сардинской служби, каже се, да ће еду као генерали у аустриску службу прећи. О грофу от Монтемолен ништа се нечує, осим да су нѣгови агенти са 8000 пушака, кое су у Манчестеру и Бирмингхаму купили, у Ливерпол и Гибралтар отишли. Французско правителство е енглезски кабинет о томе извѣстило било, но овай у том предмету ништа ніе чинити хотѣо.

ПОЛИТИЗИРАНЂ.

Іосиф II. и Турско царство.

(Продуженіе.)

И Французска е ово срдечно споразумнѣніе између Руссіе и Аустріе са найвећим немиром сматрала; што су французски списатели Волтер и Волнай, сирѣч прогнаніе Турака, то ніе одговарало тамошньой политики, коя е себи слѣдства тога болѣ представляла, него што су то „философи" са своим Турству противним ентузіязмом учинити могли. Упропастѣнѣ Турске силу би Руссіе и Аустріе отвећ умножило, а силу Французске знаменито умалило, будући е нѣна политика у Турской старог союзника имала. И ако нису могла више войнства Турска на заповест Французске у Унгарію или пред врата Беча доћи, али зато е опет турска држава, као леня масса развіяню аустриског востока к' ушћу Дунава и к' црном мору на пут стаяла; и ако е французска трговина у сравненію са прећашньим временима много изгубила била, то е она опет ту много више ползе имала, него ма коя европейска држава. Ова призрѣнія су французским државницима у толико већу бригу задавала, у колико су се више гласови о дѣйствителном союзу Руссіе и Аустріе разносили; од год. 1783-ће добро извештена лица су потврждавала, да е деленѣ Турске између Іосифа и Катарине дѣйствително уговорено, Катарина е барем тако се владала, да се свашта очекивати могло. Французско правителство држало е за нуждно цара умолити, да се он у союзу са Французском плановима Руссіе противи (у Юнію 1783-ће год.), т. е. Французска е сад код Іосифа онай корак учинила, ког е овай пре шест година у Паризу бадава кушао; онда е Французска велико безбрижіе показала, и на бриге Аустріе отвећ ладно одговарала, а сад тако од стране цара учинѣно буде. Из нѣгового одговора дало се ясно заключити, да рат скорим предстои, у смотренію пак течая аустриске политике била су израженія царева тако тавна, тако заплетена и замршена, да се ясно увиђало, да овде речи само на то служе, да се мисли сакрію. Много живлѣ, него пре, обрати се сад французски кабинет іошт едаред Бечу, и искао е готово жестоко опредѣлено изясненіе Іосифа о нѣговом политическом плану; из сваке речи могло се заключити, како се французским државницима опасно бити види умножаванѣ аустриске и руссиске силе на востоку. Сумнително положеніе, у кое би Аустрія сама себе привела, кад би Руссія іошт моћніом постала, силом траженѣ повода за рат, ког Турска давала ніе, у Французской е нота особенно изложено, што више Французска е и ратом претила, ако се аустриска политика од руссиске неодцепи. „Ако ова предложенія безуспѣшна буду, онда ће Нѣгово Величество принуждено бити общту корист, као и свою собственну, за правац свог поступаня узети." Поздніе ће се показати, да е французска политика са много већом бригом на Аустрію него на Руссію гледала; разпространеніе руссиске силе са штетом Турске французским државницима много се сносителніим бити видило, него разпространеніе аустриске државе на юго-востоку. За сад о плановима Іосифа ништа нису знати хотѣли, они су се само честолюбіем Катарине узнемиренима бити чинили, скупа пак нису пренебрегли мало помало противно движеніе руссиско-аустриском движенію произвести, и именно Прайску на дѣйствително соучастіе у предузетом движенію побудити. Руссія е међутим мир у Куджук-Кайнарджи начинѣни нарушила; манифестом од 18-тог Апр. 1783-ће год. проглашен буде Крим, Таман и Кубан за руссиске провинціе, с чиме буде показано, да се намѣрено предпріятіе против Турске извршити има. Бадава су Турци іошт год. 1779-те њима неповольно распространеніе мира од год. 1774-те трпили, бадава су они на то престали са Руссіом пробитачан трговачки уговор заключити (10-тог Юнія 1783-ће год.). Све е то побуждавало Катарину тако далеко ићи, колико е могуће. Крим буде освоен, диван буде позван, да ово освоеніе потврди, и турской политики дозволѣно буде или ћутати, или се за рат спремати. Последнѣ и сами французски дипломати, пріятельи турски нису за сходно држали; они су брзо заключеніе рата (8-мог Ян. 1784-те) совѣтовали, коим се освоеніе припознало, а у прочем прећашньи уговори потврдили. (Продуженіе следує.)

ТРГОВИНА и РАДИНОСТ.

Бечка піяца. — На бечки седмични вашар 29-мог Окт. дотерано е 1171 ком. свиня, продавано е по 29 — 31 кр. фунта; рогате марве дотерано 3144 ком., продавано по 35 — 37 фор. цента; цена телетинѣ 30 — 32 кр. фунта.

Цена ране у грошићи у шайну.

	Пешта. пешт. мер.			Бур. пож. мер.		у Мошонь пож. мер.		у Весприму. пож. мер.		Печуй. пож. мер.	
Жито .	300	340	—	180	210	170	215	190	210	170	180
Наполица .	240	260	—	160	170	136	160	160	170	140	150
Раж .	210	220	—	162	170	140	165	150	160	124	128
Єчам . .	155	165	—	105	110	88	108	93	100	88	90
Зоб . .	100	104	—	51	55	71	80	65	68	65	68
Кукуруз .	150	165	—	115	120	90	120	110	115	85	96

Течай новаца у Бечу 21-ћег Нов.

Државне облигаціе	са 5 на сто		$108\frac{11}{16}$
— —	„ 4 „ „		$100\frac{1}{16}$
— —	„ 3 „ „		$99\frac{1}{2}$
Заим од г. 1834.	са изиграв.	од 500 ф.	$782\frac{1}{2}$
— 1839.	—	250 ф.	$314\frac{1}{18}$
Банк-акціе			1565
Дунавског Паробродства . . .			651
Унгарског Средоточног гвозд пута .			$90\frac{1}{2}$
Пештанског сталног моста . . .			—
Естерхазини Лозови			$62\frac{1}{4}$
Царски дукати			4 ф. 36 кр.

Станѣ Дунава.

у Пешти.				у Буру:		
20. Нов. п. р.	3′ 10″	4‴ н. 0.		10′ 3″ 0‴ н. 0.		
21. — —	3′ 6″	6‴ —		Беч, у Дунаву:	у каналу:	
22. — —	3′ 6″	0‴ —		1′ 9″ 0‴	4′ 1″ 0‴ н.0.	

Лутрія.

Будим, 18. Нов.					Кошица, 31. Окт.				
72.	54.	7.	42.	18.	59.	18.	68.	60.	88

Учредник и Издаватель Ѳеодор Павлович. — У Пешти М. Дороѳеє улици Nro 20.

У ПЕШТИ, писмени І. Баймела.